

Emily Beynon en Trio Kungsbacka puur goud

door HENK SLIK

DEVENTER - Emily Beynon (dwarsfluit) en het Kungsbacka Trio (Simon Crawford-Philips piano, Malin Broman viool, Jesper Svedberg cello). Schouwburg, 11/12

Met het contracteren van het Zweedse Kungsbacka Trio en Emily Beynon heeft de Stichting Kamermuziek Deventer puur goud in huis gehaald. Met Beethovens pianotrio op.1 nr. 3 kreeg het gezelschap ons direct op het puntje van de stoel. Gedreven, zelfs onstuimig zetten ze een jonge levenslustige componist neer die de wereld wil veroveren. Hun benadering liep over van spontaniteit. Ze scherpten, aangestuurd door de voortreffelijke pianist, de contrasten aan, accentueerden de tragisch-dreigende ondertoon en leken Beethovens leermeester Haydn nog eens nadrukkelijk te willen inpeperen dat dit trio wel erg ver van hem af stond.

Schuberts 'Introductie, Thema en Variaties' D 802 voor fluit en piano is een poging om de gevoelswereld van zijn lied 'Trockne Blumen' uit 'Die Schöne Müllerin' verder te exploreren. Hij drukt er als jonge bedrogen 'Liebhaber' zijn waanzinnige vertwijfeling uit, maar ook een zekere acceptatie. Voor de fluitsolist is dat uitdrukken van vertwijfeling en hoop dé grote uitdaging. Emily Beynon - solo-

fluitiste van het KCO en begenadigd kamermuziekspeelster - slaagde daar meesterlijk in, zette introductie en thema ingetogen neer en maakte daarna van de variaties een waar feest waarin virtuositeit en klankschoonheid om voorrang streden. Pianist Crawford-Philips zorgde voor een stevige begeleiding, wat gezien de thematiek zeker te verdedigen is.

Met de 'Pastorale' van Hendrik Andriessen voor fluit, viool en piano vertoefden we in rustiger vaarwater. Hoewel de componist tijdens de bezetting als gijzelaar verbleef in St. Michiels-gestel schiep hij een bezonken traditionele compositie, waarin de fraaie menging der instrumenten en de vloeiende melodielijnen opvielen.

Wat wij als een curiositeit beschouwen, was in Mozarts tijd niet ongebruikelijk: het bewerken van orkestwerken voor een kamermuziekensemble. Zo bewerkte Clementi zes Mozart-symfonieën, waarvan we de populaire symfonie nr. 40 KV 550 voorgeschooteld kregen. Door het vorstelijke spel van Beynon en het Kungsbacka Trio heb ik de orkestversie geen seconde gemist. De delicate klankkleuren, de bijzondere ritmiek, de opvallend fraai gemodelleerde spontane finale, alles bleef in deze bewerking overeind.

De Stentor • Woensdag
Deventer Dagblad 13 dec. 2006